

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

NAIN, CETATEA ÎN CARE MOARTEA A ÎNTÂLNIT VIAȚA

DUMINICA A 20-A DUPĂ RUSALII
(*Învierea fiului văduvei din Nain*)

SF. AP. IACOB AL LUI ALFEU
SF. CUV. ANDRONIC ȘI ATANASIA

Iisus Hristos, izvorul vieții și veșniciei

Domnului Îi e milă de cei deznădăjduiți. Îi e milă de slăbiciunea noastră. „Și văzând mulțimile, I s-a făcut milă de ele, că erau necăjite și rătăcite că niște oi care n-au păstor” (Matei 9, 36). Câtă vreme oile îl văd pe păstor, nu sunt nici abătute, nici împrăștiate. Dacă L-ar avea oamenii mereu înaintea ochilor pe Dumnezeu, nu ar fi nici mâhniți, nici rătăciți. Unii Îl văd, unii caută să-L vadă, alții însă sunt orbi față de El și își bat joc de cei care Îl caută. Așa se rătăcesc oamenii și o iau care încotro, fiecare fiindu-și propriul sau păstor.

Dacă s-ar teme oamenii de Dumnezeu măcar pe jumătate așa cum se tem de moarte, nu s-ar mai teme de moarte.

Domnului i-a fost milă de acea biată mamă. „Nu plânge!”, i-a spus. A citit totul în sufletul ei. Era văduvă, era singură. Acum murise și singurul ei fiu, nu mai avea pe nimeni. Dar Dumnezeu? Poate să fie cineva singur când Dumnezeu e cu el? Poate omul să aibă o însoțire mai strânsă decât cu Dumnezeu? Nu-i Dumnezeu mai aproape de noi decât ne sunt mama și tatăl, și frații, și surorile, fiii și fiucele? El ne dă rude, și tot El le ia de la noi, dar de părăsit nu ne părăsește; ochiul Său nu ostenește a ne veghea, dragostea Lui nu se schimbă niciodată. Străpungerea morții ne unește și mai strâns cu Dumnezeul nostru, Dumnezeul cel viu. ❀

Sfântul Nicolae Velimirovici

În Evanghelia Duminicii a 20-a după Rusalii se pune accentul pe momentul învierii tânărului din Nain pentru a adresa un îndemn tinerilor de a se ridica din moartea spirituală a patimilor egoiste, din indiferență sau nepăsare spirituală. Considerăm că Domnul Iisus Hristos s-a gândit întâi la durerea mamei, durere însoțită de neputința de a-și ajuta fiul decedat și de îngrijorare privind ajutorul vieții ei pe pământ.

Mai întâi Iisus i-a zis mamei îndurerate : „Nu plânge!”, iar apoi copilului mort i-a zis: „Tinere, ție îți zic, scoală-te!”. Prin atitudinea Mântuitorului învățăm că avem datoria să fim alături de toți oamenii îndoliați, care plâng sau jeluiesc pe morții lor. Prezența creștinilor lângă familiile persoanelor îndoliate este foarte necesară și benefică pentru acestea. Consolarea persoanei sau familiei îndoliate este un ajutor sufletesc de mare preț și un semn de mare bunătate a inimii, o dovadă a iubirii milostive față de semenii și un mod de a ne arăta această iubire.

Sfântul Pavel ne spune: „Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.”

Este semnificativ faptul că cele trei persoane pe care le-a înviat din morți

Domnul Iisus Hristos au fost trei tineri: fiul văduvei din Nain, fiica lui Iair și Lazăr din Betania. Prin aceasta, Mântuitorul arată că tinerii sunt chemați la viață de comuniune cu părinții, frații și surorile lor, nu la însingurare prin despărțire de ei. Familia, Biserica, școala și societatea trebuie să-i ajute pe copii și pe tineri să nu confunde libertatea cu înstrăinarea de propria lor familie.

În concluzie, putem spune că este mare nevoie astăzi să fim alături de familiile îndoliate, dar și să ajutăm pe tineri să prețuiască mai mult viața de familie și să cultive prietenia cu tineri credincioși, pentru a înțelege că viața adevărată este binecuvântare de la Dumnezeu dăruită prin părinți și bucurie a comuniunii între oameni. ❀

Părintele Dinu

14 octombrie

Praznicul Sfintei Cuvioase Parascheva de la Iași

ZILE ÎN CARE TOATE DRUMURILE DUC SPRE CAPITALA MOLDOVEI

Este poate cea mai iubită sfântă din țară. Viața ei, peregrinările ei prin locuri atât de îndepărtate de patria ei și apoi periplul moaștelor ei prin diferite țări de-a lungul timpului, până să ajungă la Iași, ne uimesc și ne încântă în același timp ori de câte ori le citim sau le recitim.

de oameni. Drept recunoștință, locuitorii Epivatei o înmormântează creștinește undeva în apropierea mării.

Aflarea moaștelor Cuvioasei Parascheva

La mulți ani după moartea Cuvioasei locuitorii Epivatei găsesc pe țărm cadavrul unui marinar mort de ciură, pe care îl îngroapă foarte aproape de mormântul Sfintei Parascheva. Dar peste noapte, atât groparul Gheorghe, cât și o femeie, Eftimia, au un vis în care apare o împărăteasă pe tron și un înger care îi mustră pentru faptul că au trecut cu vederea trupul Cuvioasei Parascheva. Mai apoi, împărăteasa le spune să scoată moaștele ei și să le pună într-un loc deosebit. Și le dezvăluie faptul că ea s-a născut în Epivata. Trupul Cuvioasei este dezgropat, moaștele ei sunt aduse în procesiune în Biserica Sfinții Apostoli din Epivata, unde stau 200 de ani, timp în care cei care se rugau la moaștele ei primesc tămăduire și ușurare în necazurile lor. Vestea despre minunile sale ajunge departe, iar Patriarhia din Constantinopol, constatând sfințenia ei, o va canoniza.

O vreme moaștele sale stau la bulgari și sârbi

Moaștele sale vor ajunge mai apoi la Târnovo, noua capitală a Imperiului vlaho-bulgar întemeiat de neamul Asăneștilor. Tot la Târnovo își va avea sediul și Patriarhia înființată de Asănești, iar la 1235 Ioan Asan al II-lea aduce aici moaștele Sfintei Parascheva, arătându-i toată cinstea cuvenită. După 160 ani petrecuți aici, moaștele vor pleca pentru puțină vreme la Vidin, pentru că turcii lui Baiazid cuceriseră Imperiul și capitala Târnovo. De aici, pentru a le proteja de turci, bulgarii le dau sârbilor. Moaștele vor sta la Belgrad până în 1521, când trupele lui Soliman intră victorioase în oraș și, printre altele, iau și moaștele Cuvioasei, pe care le duc la Istanbul.

Domnitorul Vasile Lupu și Mitropolitul Varlaam o aduc la Iași

În 1641, domnitorul moldovean Vasile Lupu (1634-1653) plătește enormele

datorii ale Patriarhiei Ecumenice către stăpânire, iar Patriarhia, în semn de recunoștință, dăruiește domnitorului moaștele Cuvioasei. Acestea au fost însoțite în drumul spre Moldova și de trei ierarhi greci, exarhi ai scaunului ecumenic. La Iași racla a fost întâmpinată de domnitorul Vasile Lupu și familia sa, de mitropolitul Varlaam, de episcopi, egumeni de mănăstiri, alături de un mare sobor de preoți și o mulțime de credincioși. La 13 iunie 1641 racla este depusă în biserica Sfinții Trei Ierarhi, ctitorie a domnitorului Vasile Lupu, bijuterie arhitectonică recent terminată.

Moaștele sale scapă nevătămate din incendiu

În anul 1888, în timpul lucrărilor de refacere a bisericii, moaștele au fost vremelnice mutate într-o clădire învecinată bisericii Sfinții Trei Ierarhi, în care funcționa la acea vreme seminarul teologic. La data de 26 decembrie, după o slujbă de seară, la căpătâiul raclei rămâne din neatenția paracliserului o lumânare aprinsă. Aceasta declanșează un incendiu în care iau foc multe din lucrurile aflate în acea încăpere, inclusiv se topește racla de argint a Sfintei. Dar, ca de atâtea ori, Sfânta face o minune și, deși jarul se afla deasupra moaștelor, acestea nu iau foc, nici măcar veșmintele originale cu sigiliul domnitorului Vasile Lupu nu sunt distruse, ci doar abia atinse de suflarea focului. În urma acestui eveniment, Mitropolitul Iosif Naniescu mută moaștele în Catedrala Mitropolitană pentru a fi mai bine supravegheate. De la aducerea moaștelor la Iași în 1641 și până astăzi nenumărate minuni a făcut Sfânta în mijlocul poporului român.

Generalizarea în țara noastră a cultului Sfintei Cuvioase Parascheva a fost hotărâtă de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1955. Și astăzi sute de credincioși o vizitează zilnic pe Cuvioasa la Catedrala Mitropolitană. Minunile nu încetează să apară. Iar poporul român, cu evlavie și adâncă recunoștință, nu contenește nici el a veni în număr mare în ziua ei de prăznuire – 14 octombrie. ❀

Sfânta Parascheva, de loc din Epivata (azi Boiados în Turcia), nu departe de Constantinopol, s-a născut pe la 1020 în familia unui dregător înstărit. Rămâne în casa părinților săi până la 18 ani, dovedindu-se a fi bună, milostivă și cu adâncă credință în Dumnezeu. Asemenea fratelui său mai mare, Eftimie, alege să-L urmeze pe Hristos și pleacă la mănăstire. Părăsește în ascuns casa părinților săi, ajungând mai întâi la o mănăstire din împrejurimile Constantinopolului, apoi pleacă în Pont la Mănăstirea Maicii Domnului din Heraclea, unde va fi tunsă în monahism. Aici va sta cinci ani.

Pleacă apoi în Țara Sfântă, se închină la Sfântul Mormânt și se retrage în pustia Iordanului, viețuind alți cinci ani în neîncetată rugăciune și pocăință. Primind înștiințare de sus să se întoarcă pe meleagurile natale, de unde Domnul îi va cere sufletul, pornește cu bucurie spre Epivata. Acolo, până la sfârșitul vieții ei, va sta pe lângă biserică, necunoscută de locuitorii Epivatei, care nu-și mai aminteau de ea. La 14 octombrie 1050, la vârsta de numai 30 ani, Parascheva își va sfârși călătoria pământească, în care fusese plină de iubire față de Dumnezeu și de milă față

SFINȚII MUCENICI NAZARIE, GHERVASIE, PROTASIE ȘI CHELSIE

Pentru parohia Șerban Vodă ziua de 14 octombrie este una de mare sărbătoare: o prăznuim pe Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași. Apoi gândul nostru se îndreaptă spre Sfântul Luca al Crimeei, ale cărui moaște și icoană au fost scoase duminică, 14 octombrie 2012, din Sfântul Altar și așezate în biserică spre închinare. Iar în anul 2017 am primit din Italia părțile din moaștele Sfinților Mucenici Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie. S-a îndătinat în biserică noastră să-i prăznuim pe acești sfinți care au primit moarte mucenicească în Mediolan (azi Milano), în a doua jumătate a primului secol.

după la ighemonul Dionisie, căruia, fără sfială, îi mărturisește: „Sunt roman de fel, însă sunt creștin și cinstesc pe cel răstignit”. Amândoi, Nazarie și Chelsie, sunt aruncați în temniță și bătuți fără milă. Scapă însă a doua zi pentru că femeia stăpânitorului avusese o vedenie înspăimântătoare și pentru aceasta îl roagă pe soțul ei să-i elibereze cei doi.

Îndreptându-se apoi spre Trevira (azi Trier, Germania), Sfântul Nazarie îl predică peste tot pe Hristos. Dar din nou Nazarie și Chelsie sunt închiși. Duși la Roma, sunt condamnați la moarte prin înec. Domnul îi salvează și ei își continuă misiunea, ajungând la Milano, unde se reîntâlnesc cu Sfinții Ghervasie și Protasie.

Moartea martirică a celor patru sfinți

Sfinții au suferit moarte martirică pe la anii 64-68. Însuși împăratul dă poruncă lui Anulin să-l omoare pe Nazarie. Cinstitele capete ale Sfinților Nazarie și Chelsie – care avea numai nouă ani – au fost tăiate cu sabia. Sfintele lor moaște sunt luate apoi în taină de un credincios și duse în casa sa, unde are loc prima minune: vindecarea fiicei acelui creștin care zăcea grav bolnavă. Apoi trupurile mucenicilor sunt îngropate în grădină.

Sfântul Ghervasie își găsește sfârșitul martiric într-o bătaie cruntă cu vergi de plumb, iar lui Protasie i se taie capul cu sabia. Trupurile lor, răpite de Filip și de fiul său, sunt îngropate în casa lor.

Sfântul Ambrozie, episcopul Mediolanului, prin dumnezeiască descoperire, află pe Ghervasie și pe Protasie în vremea împăratului Teodosie cel Mare, iar pe Nazarie și Chelsie în vremea împăraților Arcadie și Onoriu.

Aflarea moaștelor Sfinților Nazarie și Chelsie

Paulin Presbiterul, în cartea sa despre viața Sfântului Ambrozie, scrie: „În acea vreme moaștele Sfântului Mucenic Nazarie se aflau în cetate, în grădină. Eu, fiind de față, am văzut sânge în mormântul în care zăceau muceniceștile moaște, ca și cum acest sânge ar fi curs de curând; capul cu părul și cu barba erau așa de neatins, ca și cum atunci ar

fi fost puse în groapă, iar fața lui era atât de luminoasă de parcă ar fi fost spălată de curând. [...] Apoi, ridicând moaștele mucenicești și punându-le în cară, ne-am întors îndată cu Sfântul Ambrozie și la Sfântul Mucenic Chelsie, cel ce era pus în același loc.”

Descoperirea moaștele Sfinților Ghervasie și Protasie

Pentru aflarea Sfinților Ghervasie și Protasie, Sfântul Ambrozie s-a rugat și a postit 40 de zile și i s-au arătat în vedenie tineri în haine albe, cu mâinile ridicate. Mai apoi, Sfântul Pavel i-a descoperit locul în care sunt îngropați și i-a zis: „Aceștia sunt cei care, ascultând cuvintele mele, au lăsat lumea și bogăția și au urmat Domnului nostru Iisus Hristos, nedorind nimic pământesc sau trupesc. Și au petrecut aici în Mediolan zece ani, slujind lui Dumnezeu și s-au învrednicit a fi mucenici ai lui Hristos, ale căror trupuri le vei afla zăcând în pământ în acest loc unde tu stai și te rogi. Deci, trebuie să le scoți deasupra și în acest loc să zidești o biserică în numele lor”. Aflăm despre ei dintr-o carte ce se afla la capul sfinților mucenici: „Eu, robul lui Hristos, Filip, am luat trupurile acestor sfinți în casa mea și le-am îngropat. Maica lor, Valeria, și tatăl lor, Vitalie, au avut pe acești doi fii născuți gemeni și au numit pe unul Protasie și pe altul Ghervasie. Vitalie era ostaș în Mediolan, trăind cu soția sa și slujind în taină lui Dumnezeu.” Vitalie și Valeria cunosc și ei mucenicia. După ce Ghervasie și Protasie rămân orfani, vând casa, împart toată averea lor la săraci și eliberează robii. Se retrag din lume, zece ani nevoindu-se în post, în rugăciuni și în citire. Aflând de ei, Anulin ighemonul dă poruncă să fie aruncați în temniță pentru credința în Hristos. În timpul aducerii moaștelor și așezării în biserică centrală din Mediolanum (Milano), în ziua de 16 iunie 386, un orb și-a recăpătat vederea, iar demonii care își făcuseră lăcaș în câțiva demonizați au strigat că sfinții i au pus la chinuri de nerăbdat. După câțiva ani, în 395, Sfântul Ambrozie a așezat în biserică și moaștele Sfinților Nazarie și Chelsie. ❀

Sfântul Nazarie a trăit în vremea lui Nero (între anii 54 și 68) la Roma, fiind vlăstarul unei familii romane bogate și evlavioase. Tatăl lui, Africanus, și mama lui, Perpetua, au fost aduși la adevărata credință de către Sfântul Apostol Petru. La vârsta de douăzeci de ani, Nazarie părăsește Roma pentru a răspândi Evanghelia. Își cheltuie averea cu cei sărmani, ajutând pe cei ce pătimeau pentru Hristos și aduce la credința creștină pe mulți închinători la idoli, botezându-i.

Ajuns în orașul Plachendia (azi Piacenza) îi cunoaște pe Sfinții Ghervasie și Protasie, care se aflau în închisoare din porunca ighemonului Anulin și pe care îi întărește în credință. Cei doi erau frați gemeni, fiii sfinților martiri Vitalie din Milano și Valeria.

Aflându-se că îi vizitează pe creștini în închisoare, Sfântul Nazarie este biciuit și alungat din oraș. Noaptea i se arată în vedenie fericita lui maică. Aceasta îi poruncește să meargă în Galatia și să-L vestească pe Hristos. Sculându-se, el pleacă în Galatia (Galia) unde aduce lumina credinței poporului ce era în întuneric și în umbra morții.

Sfântul Nazarie îl primește pe Chelsie și continuă propovăduirea Evangheliei

În cetatea Melia, o femeie credincioasă și de neam bun îi încredințează pruncul de 3 ani, pe nume Chelsie, pentru a-l face bun creștin. Nazarie îl botează și-l creștea în dreapta credință. Iar pruncul creștea cu anii și cu înțelegerea, umplându-se de dumnezeieștile daruri.

În timp ce răspândea Evanghelia în Galatia, Sfântul Nazarie este prins și

MĂRTURII ALE NEÎNCETATELOR MIJLOCIRI ALE CUVIOASEI PARASCHEVA

❖ În 2008, fetița mea, în vârstă de 11 ani, a fost dusă cu salvarea la Neurochirurgie. Așa am aflat cu durere diagnosticul: malformație arterio-venoasă pe creier, neoperabilă, din naștere. Mi s-a mai spus că Alexandra nu va trăi. Starea ei se înrăutățea rapid.

Mânătă de speranță și întărită de credință, am alergat la Sfânta Cuvioasă Parascheva, rugându-mă cu lacrimi să-mi salveze fiica. Simțeam că o durere adâncă s-a deschis în mine și îmi dădeam seama că fetița mea, bolnavă de moarte, nu are nici o vină. Ea suferea doar din pricina păcatelor noastre.

Preotul din Catedrală a citit rugăciuni pe hăinuțele fetiței mele bolnave, le-a stropit cu sfânta aghiazmă și m-a sfătuit să citesc 40 de zile Acatistul și Paraclisul Sfintei Parascheva. Așa am făcut. Și mare mi-a fost mirarea când, venind la spital, nu mi-am mai aflat fiica la Terapie Intensivă, conectată ca o legumă la aparate, ci venind singură în întâmpinarea mea.

După câteva zile a fost externată. Acum are 14 ani, merge la școală și își dorește să urmeze cursurile unui liceu de muzică. Am în minte imaginea fiicei mele, care cu ani în urmă nu putea să țină un pix în mână și abia se ținea pe picioare, iar acum sunt recunoscătoare Sfintei Parascheva pentru minunea vindecării. Lacrimile mele de mulțumire privind-o nu se vor usca niciodată. (Anișoara, Iași, mama fetiței Alexandra-Alina)

❖ Vreau să vă fac cunoscută o minune, un ajutor al Sfintei Cuvioase Parascheva, de care am avut parte în luna iulie 2014 și simt nevoia să îl mărturisesc.

Stăteam singură cu chirie în București, eram în divorț și după o pierdere de sarcină

care m-a afectat enorm. Intrasem într-o stare de depresie atât de profundă, încât am făcut o eczemă puternică la mâini, care îmi mânca la propriu primul strat de piele și mă ustura enorm. Păcatele se făceau simțite. În acele momente, am simțit un impuls interior de a mă apropia de Sfânta Cuvioasă Parascheva și am început să-i citesc acatistul zilnic, timp de 40 zile.

Îmi făcea bine ce citeam și mă alina. Și așa am ajuns să o visez pe Sfânta. Se făcea că eram în pelerinaj la Cuvioasa, la Iași, era multă aglomerație. Am văzut cum multă lume îi săruta mâna. Fiind aglomerație, mi-am zis că o să revin când e mai liber, ca să vorbesc cu Sfânta în liniște. La un moment dat, mă afluam într-o încăpădere de baie mare și într-un colț era racla Sfintei. Știu că am dat drumul la apă și am început să mă spăl pe mâini, unde aveam eczema aceea urâtă. Apoi m-am apropiat de racla Sfintei și m-am așezat în genunchi să mă rog, cu o lumânare aprinsă în fața mea. În secunda următoare, Sfânta și-a ridicat capul, s-a uitat la mine în jos, mi-a suflat aer în față la propriu, formând un mic vârtej din fumul de la lumânare, care m-a cuprins. Atunci m-am trezit.

Cert este că imediat în zilele următoare eczema de pe mâini a început să se retragă

spălându-mă pe mâini doar cu apă simplă, filtrată de impurități, m-am mutat într-un loc cu chirie mai mică și am scăpat de alte neplăceri financiare. Aerul acela pe care mi l-a suflat în față parcă și astăzi îl simt, un aer curat care mi-a dat suflare și mi-a făcut pielea să se înfioare.

Anul acesta, chiar dacă nu am putut ajunge și eu la Iași, cu sufletul sunt acolo și îi mulțumesc Sfintei din inimă, pentru tot! Doamne ajută!

Cu stimă, Mihaela, din București

❖ Suferind de o afecțiune gravă a coloanei vertebrale, am venit la Mitropolie când nu mai credeam în nimeni și nimic. Simțeam că, din clipă în clipă, voi muri. În viața mea era numai întuneric și nici o speranță. Un om în căruț cu roțile, tânăr, ce speranță mai are?, îmi spuneam, deznădăjduită. Plângând la racla Sfintei și dând un pomelnice pentru rugăciune, m-am rugat Cuvioasei Parascheva să-mi aducă lumină în viață. Și lumina a venit...

Vin de departe să o vizitez; mi-e tare dragă, cu mulțumirea că sunt vindecată de acea cumplită boală. Și am convingerea că „orice vom cere Tatălui, crezând, vom lua”. (Ana-Maria) ❖

(Sursa - doxologia.ro)

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 9 - 16 OCTOMBRIE 2022

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 9.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 20-a după Rusalii (Învierăa fiului văduvei din Nain) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 12.10	07 ³⁰ -09 ³⁰ 19 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Joi 13.10	17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Vecernie cu Litie
Vineri 14.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	†) Sf. Cuv. Parascheva de la Iași; Sf. Mc. Nazarie, Ghervasie, Protasie și Chelsie - Utrenia, Sfânta Liturghie Vecernie
Sâmbătă 15.10	07 ⁰⁰ - 09 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 16.10	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 21-a după Rusalii (A Sfinților Părinți de la Sinodul al VII-lea Ecumenic) - Utrenia, Sfânta Liturghie